

Brussel, 13 maart 2020
REV1 — vervangt de kennisgeving van
23 januari 2018 en het document “Vragen
en antwoorden” (REV 1)
d.d. 13 november 2018

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN

TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN EU-REGELS VOOR DIERVOEDING

Het Verenigd Koninkrijk heeft zich op 1 februari 2020 uit de Europese Unie teruggetrokken en is daarmee een “derde land” geworden¹. Het terugtrekkingsakkoord² voorziet in een overgangperiode die op 31 december 2020³ eindigt. Tot die datum is het EU-recht onverminderd van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk⁴.

Tijdens de overgangperiode zullen de EU en het Verenigd Koninkrijk onderhandelen over een akkoord over een nieuw partnerschap, dat met name een vrijhandelsgebied omvat. Het is echter niet zeker of dat akkoord aan het einde van de overgangperiode is gesloten en in werking treedt. Hoe dan ook, dat akkoord zou een relatie tot stand brengen die wat betreft de voorwaarden voor toegang tot de markt heel anders zal zijn dan de huidige deelname van het Verenigd Koninkrijk aan de interne markt,⁵ de douane-unie van de EU en het btw- en accijnsgebied.

Alle belanghebbenden, en met name marktdeelnemers, worden daarom gewezen op de juridische situatie die ontstaat na het einde van de overgangperiode (Deel A hierna). In deze kennisgeving wordt ook nader ingegaan op enkele relevante scheidingsbepalingen

¹ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

² Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 29 van 31.1.2020, blz. 7) (hierna “het terugtrekkingsakkoord” genoemd).

³ De overgangperiode kan uiterlijk op 1 juli 2020 eenmalig met ten hoogste 1 of 2 jaar worden verlengd (artikel 132, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord). De regering van het Verenigd Koninkrijk sluit een dergelijke verlenging vooralsnog uit.

⁴ Behoudens enkele uitzonderingen waarin artikel 127 van het terugtrekkingsakkoord voorziet. Die uitzonderingen zijn echter niet relevant in het kader van deze kennisgeving.

⁵ Een vrijhandelsakkoord kent bijvoorbeeld niet de begrippen die eigen zijn aan de interne markt (op het gebied van goederen en diensten), zoals wederzijdse erkenning, het land-van-oorsprong-beginsel of harmonisatie. Evenmin voorziet een vrijhandelsakkoord in de opheffing van douaneformaliteiten en -controles, waaronder die betreffende de oorsprong van goederen en de grondstoffen ervan, of invoer- en uitvoerverboden en -bepalingen.

van het terugtrekkingsakkoord (Deel B hierna), alsook op de regels die van toepassing zijn in Noord-Ierland na het einde van de overgangperiode (Deel C hierna).

Advies aan belanghebbenden:

Om de in deze kennisgeving beschreven gevolgen te ondervangen, wordt de exploitanten van diervoederbedrijven met name aangeraden om:

- voor vestiging in de EU te zorgen en dit uit de overeenkomstige etikettering te laten blijken; en
- de distributiekkanalen aan te passen om rekening te houden met de vereisten bij invoer.

A. JURIDISCHE SITUATIE NA HET EINDE VAN DE OVERGANGSPERIODE

Na het einde van de overgangperiode zijn de EU-regels op het gebied van diervoeding niet langer van toepassing op het Verenigd Koninkrijk⁶. Dit heeft met name de onderstaande gevolgen op de verschillende gebieden van de EU-wetgeving inzake diervoeding:

1. INVOER IN DE EU

Wat de invoer van diervoeding in de EU betreft, zijn krachtens artikel 24 van Verordening (EG) nr. 183/2005⁷ de in artikel 6 van Richtlijn nr. 98/51/EG van de Commissie⁸ vastgestelde voorwaarden van toepassing, waarin het volgende is bepaald:⁹

- inrichtingen in derde landen moeten een in de EU gevestigde vertegenwoordiger hebben;
- de vertegenwoordiger moet ervoor zorgen dat de inrichtingen voldoen aan hygiënevoorschriften die ten minste gelijkwaardig zijn aan die in de EU;
- de vertegenwoordiger moet een register bijhouden van in de EU in de handel gebrachte producten van de door hem vertegenwoordigde inrichtingen.

⁶ Zie deel C van deze kennisgeving in verband met de toepasbaarheid van de EU-regels op het gebied van diervoeding op Noord-Ierland.

⁷ Verordening (EG) nr. 183/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 12 januari 2005 tot vaststelling van voorschriften voor diervoederhygiëne (PB L 35 van 8.2.2005, blz. 1).

⁸ Richtlijn 98/51/EG van de Commissie van 9 juli 1998 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Richtlijn 95/69/EG van de Raad houdende vaststelling van de voorwaarden en bepalingen voor de erkenning en de registratie van bedrijven en tussenpersonen in de sector diervoeding, PB L 208 van 24.7.1998, blz. 43.

⁹ De lijst van derde landen waaruit de invoer van diervoeders in de EU is toegestaan, als bedoeld in artikel 23 van Verordening (EG) nr. 183/2005, is nog niet opgesteld.

Na het einde van de overgangperiode zijn deze regels van toepassing op de invoer van diervoeders uit het Verenigd Koninkrijk in de EU.

2. ETIKETTERING

Overeenkomstig artikel 15, onder b), van Verordening (EG) nr. 767/2009¹⁰ moeten diervoeders worden geëtiketteerd met de naam en het adres van de voor de etikettering verantwoordelijke exploitant van het diervoederbedrijf. Die persoon moet in de EU gevestigd zijn¹¹.

Overeenkomstig artikel 16, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1831/2003¹² moeten toevoegingsmiddelen en voormengsels voor diervoeding worden geëtiketteerd met de naam en het adres van de voor de etikettering verantwoordelijke persoon. Die persoon moet in de EU gevestigd zijn¹³.

Na het einde van de overgangperiode mogen de etiketteringsgegevens niet langer verwijzen naar een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde, voor de etikettering verantwoordelijke persoon.

3. VERLENING VAN VERGUNNINGEN VOOR TOEVOEGINGSMIDDELEN VOOR DIERVOEDING DIE AAN EEN VERGUNNINGHOUDER ZIJN VERBONDEN

Overeenkomstig artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1831/2003 geldt voor bepaalde toevoegingsmiddelen¹⁴ dat enkel de vergunninghouder, zijn rechtsopvolger of -opvolgers, of een door hem schriftelijk gemachtigde persoon het betrokken product voor het eerst in de handel mag brengen. De naam van de vergunninghouder staat in de verordening waarbij de vergunning voor die toevoegingsmiddelen is verleend¹⁵.

¹⁰ Verordening (EG) nr. 767/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende het in de handel brengen en het gebruik van diervoeders (PB L 229 van 1.9.2009, blz. 1).

¹¹ Dit is noodzakelijk om ervoor te zorgen dat de lidstaten sancties kunnen opleggen voor inbreuken op Verordening (EG) nr. 767/2009 die onder hun bevoegdheid vallen overeenkomstig artikel 31 van die verordening.

¹² Verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende toevoegingsmiddelen voor diervoeding (PB L 268 van 18.10.2003, blz. 29).

¹³ Artikel 16, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1831/2003.

¹⁴ Aan een vergunninghouder verbonden toevoegingsmiddelen zijn toevoegingsmiddelen die geheel of gedeeltelijk uit ggo's bestaan of daarmee zijn geproduceerd en toevoegingsmiddelen die tot de volgende categorieën behoren: zoötechnische toevoegingsmiddelen, coccidiostatica en histomonostatica.

¹⁵ Artikel 9, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1831/2003.

3.1. Lopende vergunningsaanvragen

Overeenkomstig artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1831/2003 moet de aanvrager van een vergunning of diens vertegenwoordiger in de EU zijn gevestigd.

Indien de aanvrager van een vergunning of zijn vertegenwoordiger momenteel in het Verenigd Koninkrijk is gevestigd, moet de aanvrager derhalve na het einde van de overgangperiode in de EU gevestigd zijn of een vertegenwoordiger aanduiden die na het einde van de overgangperiode in de EU is gevestigd. De desbetreffende nieuwe contactgegevens moeten aan de Commissie worden meegedeeld.

Hetzelfde geldt voor aanvragen tot wijziging van een vergunning overeenkomstig artikel 13 van Verordening (EG) nr. 1831/2003, en voor aanvragen tot verlenging van een vergunning overeenkomstig artikel 14 van die verordening.

3.2. Toevoegingsmiddelen voor diervoeding waarvoor vergunningen zijn verleend

De houder van een vergunning, wiens naam is vermeld in de vergunningsverordening overeenkomstig artikel 9, lid 6, van Verordening (EG) nr. 1831/2003, of zijn vertegenwoordiger moet in de EU zijn gevestigd.

Indien de houder van een vergunning of zijn vertegenwoordiger momenteel in het Verenigd Koninkrijk is gevestigd, moet de houder derhalve na het einde van de overgangperiode in de EU gevestigd zijn of een vertegenwoordiger aanduiden die na het einde van de overgangperiode in de EU is gevestigd.

De Commissie heeft de bestaande vergunningen hiertoe gewijzigd door de vaststelling van de volgende uitvoeringsmaatregelen:

- Uitvoeringsverordening (EU) 2019/138 van de Commissie¹⁶;
- Uitvoeringsverordening (EU) 2019/146 van de Commissie¹⁷;
- Uitvoeringsverordening (EU) 2019/221 van de Commissie¹⁸.

¹⁶ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/138 van de Commissie van 29 januari 2019 tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1356/2004, (EG) nr. 1464/2004, (EG) nr. 786/2007, (EG) nr. 971/2008, (EU) nr. 1118/2010 en (EU) nr. 169/2011 en Uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 888/2011 en (EU) nr. 667/2013 wat betreft de naam van de houder van de vergunning voor bepaalde toevoegingsmiddelen voor diervoeding (PB L 26 van 30.1.2009, blz. 1).

¹⁷ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/146 van de Commissie van 30 januari 2019 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2015/502 tot verlening van een vergunning voor het preparaat van *Saccharomyces cerevisiae* NCYC R404 als toevoegingsmiddel voor diervoeding voor melkkoeien (PB L 27 van 31.1.2009, blz. 12).

¹⁸ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/221 van de Commissie van 6 februari 2019 tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 785/2007, (EG) nr. 379/2009, (EG) nr. 1087/2009, (EU) nr. 9/2010, (EU) nr. 337/2011 en de Uitvoeringsverordeningen (EU) nr. 389/2011, (EU) nr. 528/2011, (EU) nr. 840/2012, (EU) nr. 1021/2012, (EU) 2016/899, (EU) 2016/997, (EU) 2017/440 en (EU) 2017/896

4. VERLENING VAN VERGUNNINGEN VOOR GENERIEKE TOEVOEGINGSMIDDELEN VOOR DIERVOEDING

Voor toevoegingsmiddelen voor diervoeding die niet zijn verbonden aan een specifieke vergunninghouder (d.w.z. andere toevoegingsmiddelen voor diervoeding dan die in deel 3) (“generieke toevoegingsmiddelen voor diervoeding”)¹⁹ geldt het volgende:

- overeenkomstig artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1831/2003 moet de aanvrager van een vergunning of diens vertegenwoordiger in de EU zijn gevestigd. Indien de vergunning nog niet is verleend, moet de in het Verenigd Koninkrijk gevestigde aanvrager zich vestigen in de EU of een in de EU gevestigde vertegenwoordiger aanduiden en de desbetreffende contactgegevens aan de Commissie meedelen;
- hetzelfde geldt voor aanvragen tot verlenging van een vergunning overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1831/2003;
- indien het generieke toevoegingsmiddel reeds is vergund, hoeft de (voormalige) aanvrager niet in de EU gevestigd te zijn of een vertegenwoordiger in de EU aan te duiden.

5. LIJST VAN BESTEMMINGEN VAN DIERVOEDERS MET EEN BIJZONDER VOEDINGSDOEL (PARNUTS)

De aanvragen voor Parnuts zijn geregeld in de artikelen 9 en 10 van Verordening (EG) nr. 767/2009. Overeenkomstig artikel 10, lid 2, van Verordening (EG) nr. 767/2009 moet een aanvrager van een bijwerking van de lijst van bestemmingen in de EU zijn gevestigd.

Indien de vergunning nog niet is verleend, moet de aanvrager aan het eind van de overgangperiode in de EU zijn gevestigd.

Indien het Parnut reeds is vergund, hoeft de (voormalige) aanvrager niet in de EU gevestigd te zijn.

wat betreft de naam van de vergunninghouder en de vertegenwoordiger van de vergunninghouder voor bepaalde toevoegingsmiddelen voor diervoeding (PB L 35 van 7.2.2019, blz. 28).

¹⁹ Technologische toevoegingsmiddelen, sensorische toevoegingsmiddelen en nutritionele toevoegingsmiddelen. Zie bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1831/2003.

B. RELEVANTE SCHEIDINGSBEPALINGEN VAN HET TERUGTREKKINGSAKKOORD²⁰

1. DIERVOEDER VAN NIET-DIERLIJKE OORSPRONG

In artikel 41, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord is bepaald dat een bestaand en individueel identificeerbaar goed (zoals daarin voorzien) dat voor het einde van de overgangperiode rechtmatig in de EU of het Verenigd Koninkrijk in de handel werd gebracht, verder op de markt van de EU of van het Verenigd Koninkrijk kan worden aangeboden en tussen deze markten kan worden verhandeld tot het de eindgebruiker bereikt.

Het is aan de marktdeelnemer die zich op die bepaling beroept om op basis van eender welk relevant document aan te tonen dat het goed voor het einde van de overgangperiode in de EU of het Verenigd Koninkrijk in de handel werd gebracht²¹.

Voor de toepassing van die bepaling wordt onder “in de handel brengen” verstaan, de eerste verstrekking van een goed voor distributie, consumptie of gebruik op de markt in de EU of in het Verenigd Koninkrijk in het kader van een handelsactiviteit, al dan niet tegen betaling²². “Verstrekking van een goed voor distributie, consumptie of gebruik” houdt in dat “een bestaand en individueel identificeerbaar goed, nadat de fase van vervaardiging is voltooid, het voorwerp is van een schriftelijke of mondelinge overeenkomst tussen twee of meer rechtspersonen of natuurlijke personen met het oog op de overdracht van de eigendom, enig ander eigendomsrecht of het bezit inzake het betreffende goed, dan wel het voorwerp vormt van een aanbod aan een of meer natuurlijke personen of rechtspersonen tot het sluiten van een dergelijke overeenkomst.”²³

Voorbeeld: Een individueel diervoeder dat vóór het eind van de overgangperiode door een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde producent aan een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde groothandelaar is verkocht en met de naam van een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde verantwoordelijke exploitant van een diervoederbedrijf is geëtiketteerd, kan nog steeds in de EU worden ingevoerd zonder dat het diervoeder opnieuw moet worden geëtiketteerd.

²⁰ Als een individueel diervoeder voor het einde van de overgangperiode in de EU voorhanden is met het oog op de verkoop, met inbegrip van het ten verkoop aanbieden, of enige andere vorm van al dan niet gratis overdracht, dan mag deze “voorraad” van het diervoeder na het einde van de overgangperiode worden verkocht, verdeeld of overgedragen in de EU (zie de definitie in artikel 3, lid 8, van Verordening (EG) nr. 178/2002: “in de handel brengen”: het voorhanden hebben van levensmiddelen of diervoeders met het oog op de verkoop, met inbegrip van het ten verkoop aanbieden, of enige andere vorm van al dan niet gratis overdracht, alsmede de eigenlijke verkoop, distributie en andere vormen van overdracht zelf).

²¹ Artikel 42 van het terugtrekkingsakkoord.

²² Artikel 40, onder a) en b), van het terugtrekkingsakkoord.

²³ Artikel 40, onder c), van het terugtrekkingsakkoord.

Dit doet geen afbreuk aan de sanitaire of fytosanitaire controles die na het einde van de overgangperiode op de invoer kunnen worden toegepast.

2. DIERVOEDER VAN DIERLIJKE OORSPRONG

De regels in deel B.1 van deze kennisgeving zijn niet van toepassing op diervoeders van dierlijke oorsprong²⁴.

Deze producten moeten vanaf het einde van de overgangperiode voldoen aan de voorschriften voor diervoeders van deel A van deze kennisgeving, zelfs als het product vóór het einde van de overgangperiode in het Verenigd Koninkrijk in de handel was gebracht.

C. IN NOORD-IERLAND GELDENDE REGELS VOOR DIERVOEDERS NA HET EINDE VAN DE OVERGANGSPERIODE

Na het einde van de overgangperiode is het Protocol inzake Ierland/Noord-Ierland (hierna “het IE/NI-protocol” genoemd) van toepassing²⁵. De toepassing van het IE/NI-protocol is afhankelijk van de periodieke instemming van de Noord-Ierse wetgevende Assemblee, waarbij de initiële periode 4 jaar na het einde van de overgangperiode afloopt²⁶.

Krachtens het IE/NI-protocol zijn sommige bepalingen van het EU-recht ook van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland. In het IE/NI-protocol zijn de EU en het Verenigd Koninkrijk bovendien overeengekomen dat, voor zover EU-regels van toepassing zijn op en in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland, Noord-Ierland wordt behandeld als een lidstaat²⁷.

Krachtens het IE/NI-protocol is de EU-wetgeving op het gebied van diervoeding van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland²⁸.

Dat betekent dat wanneer in de delen A en B van deze kennisgeving naar de EU wordt verwezen Noord-Ierland daaronder ook wordt begrepen, terwijl met verwijzingen naar het Verenigd Koninkrijk uitsluitend Groot-Brittannië wordt bedoeld.

Meer specifiek betekent dit onder meer het volgende:

²⁴ Artikel 41, lid 3, onder b), van het terugtrekkingsakkoord.

²⁵ Artikel 185 van het terugtrekkingsakkoord.

²⁶ Artikel 18 van het IE/NI-protocol.

²⁷ Artikel 7, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord in samenhang met artikel 13, lid 1, van het IE/NI-protocol.

²⁸ Artikel 5, lid 4, van het IE/NI-protocol en punt 34 van bijlage 2 bij dat protocol.

- diervoeders die in Noord-Ierland in de handel worden gebracht, moeten voldoen aan de EU-wetgeving op het gebied van diervoeding wat betreft vergunningsvereisten, etikettering enz.;
- diervoeders die vanuit Noord-Ierland naar de EU worden verzonden, worden niet ingevoerd als diervoeder (zie deel A.1 van deze kennisgeving);
- diervoeders die vanuit Groot-Brittannië naar Noord-Ierland worden verzonden, worden ingevoerd als diervoeder (zie deel A.1 van deze kennisgeving);
- de vergunninghouder/aanvrager mag in Noord-Ierland gevestigd zijn (zie de delen A.3 en A.4 van deze kennisgeving).

Het IE/Ni-protocol sluit echter de mogelijkheid voor het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland uit om

- deel te nemen aan de besluitvorming van de Unie of aan de totstandkoming ervan²⁹;
- bezwaren, vrijwarings- of arbitrageprocedures in te leiden voor zover deze betrekking hebben op technische regelgeving, normen, beoordelingen, registraties, certificaten, goedkeuringen en autorisaties die door EU-lidstaten zijn afgegeven of uitgevoerd³⁰;
- op te treden als leidende autoriteit voor beoordelingen, onderzoeken en autorisaties³¹.

Meer specifiek betekent dit onder meer het volgende:

- het Verenigd Koninkrijk, met betrekking tot Noord-Ierland, kan de procedure voor het bijwerken van de lijst van Parnuts niet inleiden.

Op de website van de Commissie over diervoeder (https://ec.europa.eu/food/safety/animal-feed_en) vindt u algemene informatie over diervoeder en een reeks vragen en antwoorden over diervoeding. Die webpagina's zullen zo nodig worden geactualiseerd.

Europese Commissie
Directoraat-generaal Gezondheid en Voedselveiligheid

²⁹ Uitwisseling van informatie of onderlinge raadpleging zal, zo nodig, plaatsvinden in de gemengde raadgevende werkgroep die bij artikel 15 van het IE/Ni-protocol is ingesteld.

³⁰ Artikel 7, lid 3, vijfde alinea, van het IE/Ni-protocol.

³¹ Artikel 13, lid 6, van het IE/Ni-protocol.